

הגאנגסטרים מבינים איש את רעהו * האם יש קנונייה להעלות את

אחוז החסימה ולמכור סחורה מיפלגתית בגומה? * גאל ידן נגד

„הברית הקדושה“ של קיסר הליכוד, הצאר של המערך ומלך המפד”ל

הוא ליצייה בבטן

מצב מוזר השתרר בכנסת. הפעילות הגלוייה והסמוייה מתנהלת בה בשלושה מישורים שונים, בלי כל קשר בין זה וזה. המצב גובל בסכיון פנייה פרי למנטרית. המישור הגלוי והרישמי הוא המישור הקואליציוני. יש קואליציה. יש ממשלה.

היא מתפקדת איכשהו. (הדגש הוא על „איכשהו“). הסיעות, החטיבות, הח”כים ברי קואליציה משמיצים איש את רעהו בלי הרף. אך כשצריכים להודיע להצבעה, כדי להעביר הצעת-חוק או החלטה מטעם הממשלה, זה עוד פועל. מצביעים אוטור מטיה.

המישור השני הוא המישור הגאנגסטרי. שם קיים בית-חרושת למיזמות שונות ומשונות, שמטרתן היא לדאוג לאינטרסים של שתי הסיעות הגדולות — הליכוד והמערך — נגד כל שאר הסיעות. השבוע נולדה שם הקנוניה — או השמועה — בדבר העלאת אחוז-החסימה ל-2.5%. הרי

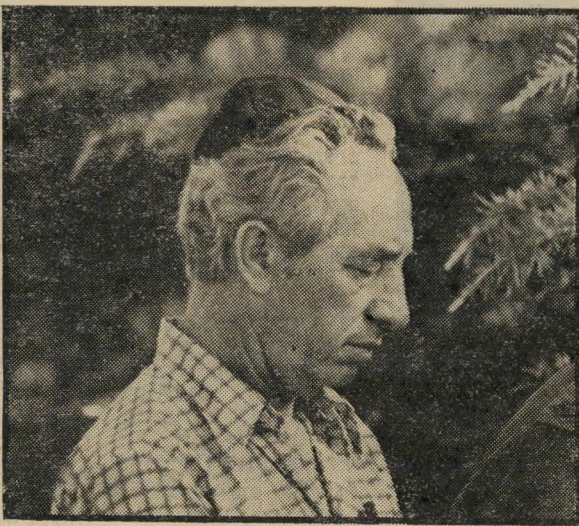
עסקנים המיקצועיים של הליכוד והמערך מבינים איש את רעהו היטב, כשם שיגאנגסטרים בשטחים אחרים מבינים זה את זה. המישור השלישי הוא המישור של הקוראליציה הבאה, הנולדת בבטן הכנסת הנורכחית. זו בולטת יותר ויותר. עדיין לא נפלה הממשלה הנוכחית, עדיין לא הוחלט על בחירות חדשות, איש אינו יודע אם הממשלה הנוכחית תתקיים עוד שבוע או עוד שנה וחצי, עד תום תקופת-ההגנה. אך מתחת לפני השטח כבר קיימת ופועלת הקואליציה הבאה, שהכל מצפים לה — הקואליציה של המערך והמפד”ל, אולי בתוספת אגודת-ישראל.

העכברים

רוצים לרדת

את הדברים הבאים אמרתי בדיון על הצעת אייחאמון שהוגשה עליידי סיעת התחיה:

הספינה טובעת. העכברים מחפשים, בשאלית כוחות היאוש, אפשרות לרדת. אך בבטן הספינה הזאת טמון גורל המדינה, גורלנו שלנו. **יש להציל את המדינה מידי הקברניט הזה ומידי הצוות הנושג המוכיח לאפון.** כמה מפעילי הסיעה הדמוקרטית החליטו אתמול שמיצוה לאומית היא לפרוש מהממשלה. זוהי הצהרה פטריוטית. אני קורא למפלגה הדמוקרטית לממש אותה. **זוהי חובת-יכבוד אחרונה שמיפלגה זו יכולה למלא כלפי 202,265 האנשים הטובים והתמימים שהצביעו בעד ד”ש, שהעלו בכך את הליכוד לשילטון.** **גוסטב בריאן:** מדוע אחרונה? **אורי אבנרי:** מפני שבוה הם יירדו מהפרק.

שמעון פרס

„שחרר את עצמך מהדאגה הזאת...”

הקוויא והעולם יישאר דבק בעיקרון שישראל צריכה להתקיים בגבולות מוכרים ובטוחים, בשלום ובביטחון, לצד מדינה פלסטינית.

פרס מבטיח

אדוני היושב-ראש, נוסף על כל צורות ההרס שממשלה זו והליכוד מביאים על המדינה, יש כאן הרס הסדרים הדמוקרטיים הפרלמנטריים. הייתי רוצה שיושב-ראש מיפלגת העבודה ויושבי ראש המערך, חברי-הכנסת פרס, ישמע מה שאני רוצה לומר עכשיו: אין זה נוגע רק למנחם בגין, אלא גם לך; לא רק למפלגה שהשילטון שלה מתמוטט, אלא גם למפלגה הרוצה לתפוס את השילטון. אומר כמה דברים על דעת חברים רבים בבית הזה:

נפוצה שמועה בכית הזה, כאילו נרקמת קנוניה חדשה בין הליכוד לבין המערך להגדלת אחוז-החסימה; מה? שכאזתה שעה שבה מזעיק המערך שמייים וצריך כדי להוריד את הליכוד מן השילטון —

שמעון פרס: את תטיף מוסר. לא לעתיד ולא על העבר. תשחרר את עצמך מן הדאגה הזאת. אין כל קנוניה. **שולמית אדוני:** יש רק הסכם! **שמעון פרס:** אין שום הסכם! **אורי אבנרי:** חברי-הכנסת פרס, חברי ואני מקבלים את דבריך בשימחה רבה.

לצערי, זה לא מקובל על חברי-הכנסת היים קורפו וחבריו. שמעתי מפי חברי-הכנסת שחל היום שאמנם המערך לא החליט על-כך, אבל שהמערך נמצא עדיין בשלב של דיונים התייעצות לקראת ההחלטה שאתם צריכים לקבל. **אני רוצה להזהיר אתכם, אנהנו עומדים בפתח מערכת-הבחירות, העשוייה לכוא במהרה בימינו. אל תלכו לתלכו זהה את יריכם!**

אל תלכו לקנוניה חדשה בנוסח „בדר-עופר”, ואל תצטרפו למסע-שוד, למין קרטל של עסקנים מיקצועיים ציניים נגד הדמוקרטיה בבית הזה.

אין בנתן של הפיעות הקטנות בבית הזה להכי ריע בהצבעות נוריות, רוב. אבל הן הפיעות האייכותיות, הפיעות שאינן נוחמות על כסאות, כי אם על עקרונות. בייעדיהן יאבד הבית הזה הרבה מרמתו המוכרת והאינטלקטואלית.

אדוני היושב-ראש, סיעתנו תצביע בעד אייחאמון לממשלה, בלי קשר לאידיאולוגיה, להשקפה ולסיגנון של תנועת התחיה.

מי ירד קודם?

אין צורך לומר שאנו פוסלים מכל וכל את האידיאולוגיה של תנועת-התחיה, סיגנונה ודרכה. אילו הייתה הברירה בין מנחם בגין ומשה שמיר, ודאי היינו מעדיפים, למרות הכל, את מנחם בגין. אך לא זו הברירה. הברירה שתעמוד לפני הבוחר היא בין ממשלת הליכוד, ממשלת ההרס הלאומי והחברתי, ובין דרך השלום והצדק החברתי. ממשלה זו גורמת לחורבן כללי בכל המערכות: הרס מוסרי, הרס מדיני, הרס כלכלי, הרס חברתי, הרס צבאי, הרס חינוכי, וגרוע מכל — הרס אנושי פשוט. כל יהודי-ישראלי שישו יושב כיום בחוץ-לארץ, ורבות מישפחות יושבות ברגע זה על המיז וודות ושוקלות ירידה.

השאלה, אדוני היושב-ראש, היא: מי ירד קודם? מנחם בגין מהשילטון או כל האזרחים האלה ממדינת-ישראל?

בשטח המדיני הגיעה ממשלה זו לעבריי-פירחת. היא רימה לאיש המנסה בכל כוחו למנוע את פתיחת הדלת, שעליה לוחצים כוחות כבירים, בעוד שמשני הצדדים מתמוטטים הקירות.

העולם כולו רוצה בשלום. בפיתרון הבעייה הפלסטינית, אירופה מתייצבת, מדינה אחרי מדינה, מאחרי העיקרון שלעם הפלסטיני, כמו לעם הישראלי, יש הזכות להגדרה עצמית. יש להבטיח גם לבישראלים וגם לפלסטינים הזכות לחיות במדינה לאומית משלהם, בביטחון, בשלום ובשכונות טובה. אירופה רוצה בתיכון ההחלטה 242, כדי ליצור בסיס איתן למימוש עיקרון הזה.

אדוני היושב-ראש, אני זוכר נאומים נרגשים, נאומים נלהבים של מנחם בגין נגד החלטת מועצת-הביטחון 242. איזה נאומים חוצבי-להבות נאם מנחם בגין מעל-הבמה הזאת, כאשר ממשלת ישראל דאו קיבלה מאונס, בחציפה ובקומה כפופה, את החלטת מועצת-הביטחון 242. מנחם בגין אמר שזה יביא לאסון לאומי, שזו ראשית הכניעה הלאומית.

והנה הפכה אותה החלטה עצמה דגל מקודש בפי מר בגין, מיטמך שאין לנשות בו לא פסיק ולא נקודה. אם ההחלטה תשונה — מדינת-ישראל תתמוטט, כביכול. אדוני היושב-ראש, אלה הן שטויות גמורות. הזמן עושה את שלו, יש מציאות מדינית חדשה. יש קונסנוס בינלאומי, טוב וחיובי — הלוואי וישמר.

ה סתכלי-נא בטופס החוזר הפנימי לחברי מיפלגת-העבודה, המתפרסם לראשונה בעמוד הבא.

הוא בלתי-ירגילי. אין מיפלגת-העבודה — או כל מיפלגה אחרת בבית — מועיקה את חברה בלשון קיצונית כזו, בכתב, אלא בהכרעות חשובות ביותר, בדרך כלל כשי יש להציל את הממשלה, או להפיל אותה. שים לב לפרטים, החוזר מופנה „לחברי מיפלגת-העבודה”, לא „לחברי המערך”, למרות שחתום עליו „יו”ר סיעת-המערך”, משמע: הדברים אינם מופנים לאנשי מפ”ם.

„אין קיוונים” — פירושו של דבר, אין הסכמים פרטיים בין אנשי מיפלגת-העבודה ובין חברי סיעות יריבות, על הסתלקות משותפת מן הבניין. קיוון כזה אינו משפיע על תוצאות ההצבעות, מכיוון שלפי שיטת הקיוון נשמר מאון-הכוחות על כנו. מצי ביעהן מסתלק יחד עם מצביע-לאו.

מדוע אסור להתקון? מדוע צריכים כולם להיות נוכחים ולהצביע? מהו נושא ההצבעה? על סדר-היום עמד חוק-הרבנות — חוק שהוצע עליידי הקואליציה, על פי הסכם בין הליכוד והמפד”ל.

אם כן, מדוע היתה דווקא „מיפלגת העבודה” להוטה כל-כך להעביר את החוק הזה? מדוע רצתה כל-כך כדי להצביע בעדו? מדוע לא הסתפקה בהצבעה רגילה בעד החוק, אלא יצאה ממש מגידרה כדי להוכיח למפד”ל את להיטותה? הנה כי כן: כאן כבר פועלת הטוא-לעיני המפד”ל את הנאמנות הקיצונית

תחנות לפרוטוקול

של מיפלגת-העבודה לכפייה הדתית, ואת נכונותה לפעול למען הרחבתה. ואכן, בהצבעה הסופית היו חסרים רבים מחברי-הליכוד, אך ספסלי מיפלגת-העבודה היו מלאים כימעט עד אפס מקום. היו עשר רות הצבעות, ובכולן הורמו הידדים של מיפלגת-העבודה כמו מכונה משומנת היטב — אפ”להוריד-אפ”להוריד-אפ”להוריד... מול הקואליציה של מיפלגת-העבודה ור הסיעות הדתיות, בתמיכת הליכוד המיסכן, שחזה במחזה בעוגמת-נפש, עמדה הקואליציה החילונית: „שלי, שלי, רק”ה, ר”צ ויגאל ידן.

הנה, הקואליציה הקדושה, תרתי מש- מעו” רטן ידן, נגד הסיעות הגדולות.